

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΧΟΖΕΒΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΧΟΖΕΒΑ.

Τὴν Κυριακὴν, 18^{ην} /31^{ην} Ἰανουαρίου 2016, ἔλαβε χώραν ἡ ἑνταξίς εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ νέου Χοζεβίτου εἰς πανηγυρικὴν θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἀγίων Ἰωάννου καὶ Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν.

Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ νέος Χοζεβίτης, ἐκ Ρουμανίας καταγόμενος, προσῆλθεν εἰς τοὺς ἁγίους Τόπους μεσοῦντος τοῦ 20^{οῦ} αἰῶνος καὶ ἔλαβε τὸ μοναχικὸν σχῆμα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ὁσίου Σάββα καὶ τὴν χάριν τῆς Ἱερωσύνης εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ ἔζησεν τὸν πλεῖστον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Χοζεβᾶ καὶ διεκρίθη εἰς ἀρετὴν καὶ ὁσιότητα, διό καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διὰ συνοδικῆς πράξεως αὐτοῦ ἀπεφάσισε τὴν ἑνταξιν αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὅλης.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὴν Μονήν, ἐν ᾧ τὸν προϋπάντησε πλῆθος λαοῦ ἔξω τῆς εἰσόδου τῆς Μονῆς, ὑπεδέχθη Αὐτόν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ναοῦ διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

“Δίκαιος δέ ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γάρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδέ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιά δέ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μετὰ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γάρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς, ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.”

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν χορεία, Τίμιοι Ἀδελφοί καὶ Συλλειτουργοί, Ἱερολογιώτατοι Ἱεροδιάκονοι, Ὁσιώτατοι Μοναχοί καὶ Μοναχαί, Φιλάγιε τοῦ Θεοῦ Λαέ,

Ἡ ἁγιασμένη τοῦ Χοζεβᾶ Λαύρα τελεῖ σήμερον ἐν χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ ζῇ τὸ δικό της θαβώρειον γεγονός! Διότι το πνευματικὸ αὐτῆς τέκνο, ὁ μακαριστὸς ἐν Ἱερομονάχοις Ἰωάννης Ἰακώβ, ἐκ τῆς ἀγιοτόκου γῆς τῆς Ρουμανίας μεταφυτευθεὶς, διήνυσεν τὰ κατὰ τὸν Ἅγιο Μάξιμον τὸν Ὁμολογητὴ, τρία στάδια τῆς μοναχικῆς καὶ ἀσκητικῆς πορείας καὶ βιοτῆς: ἦτοι τὴν κάθαρσην τὸ φωτισμὸ καὶ τὴ θέωση.

Ὁ Θεὸς χαρίτωσε αὐτόν ἐμφανῶς, διὰ τῆς ἀφθαρσίας τοῦ σκηνώματος, τῆς μυροβλυσίας καὶ τῆς ταχείας ἀνταποκρίσεως εἰς τὰ αἰτήματα τῶν ὑπεραλγούντων, οἱ οἱποῖοι κυριολεκτικῶς συρρέουν πρό τοῦ ἀφθάρτου του σκήνους.

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, κατόπιν κανονικῆς ἀναμονῆς, συλλογῆς μαρτυριῶν καὶ καταγραφῆς θαυμαστῶν, πέραν πάσης ἀμφιβολίας, σημείων κατατεθέντων ὑπὸ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἔρχεται σήμερον διὰ τῆς θεοπνεύστου Ἀποφάσεως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἧς ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Μακαριότης προΐσταται, ὅπως κατὰταξῇ τὸν μακαριστὸ Ἱερομόναχο Ἰωάννη Ἰακώβ εἰς τὴν τῶν Ἀγίων

χορείαν.

Ἡ Ἱερά λοιπόν Λαύρα τοῦ Χοζεβᾶ βιώνει τό δικό της θαβώρειο γεγονός, διότι ὁ Κύριος, κατά τό γεγονός τῆς Θείας Του Μεταμορφώσεως στό Ὅρος Θαβώρ, ἤνωσε τό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον εἰς τά πρόσωπα τοῦ Προφήτου Μωϋσέως, τῶν Ἀγίων Αποστόλων καί τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ἀντιστοιχῶς. Οὕτως, κατά τήν σήμερον ἡμέραν ἐν τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ καί ἀποκλειστικῶς διά τῆς Χάριτος τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τό ὁποῖο ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης θά ἐπιτελέσῃ, ἐνοῦνται οἱ τρεῖς χρονικές βαθμίδες εἰς τήν μακραίωνον ἱστορίαν τῆς Ἱερᾶς ταύτης Λαύρας. Ὅτι, **τό παρελθόν** εἰς τά πρόσωπα τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, τῶν Ἀγίων Κτιτόρων Γεωργίου καί Ἰωάννου, ἔτι δέ καί τῆς χορείας τῶν τριῶν χιλιάδων Ὁσιομαρτύρων Ἀββάδων

μέ **τό παρόν** εἰς τό πρόσωπον τοῦ μακαριστοῦ ἐν Ὁσίοις Ἰωάννου Ἰακώβ

καί **τό μέλλον** εἰς τό πρόσωπον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ὁ ὁποῖος θά ἔλθῃ «κατά τήν ἡμέραν Κυρίου τήν μεγάλην καί ἐπιφανῆ» (Μαλαχίας 4,4).

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σᾶς καλωσορίζομε στήν Ἀγιοτόκο Λαύρα τοῦ Χοζεβᾶ καί δεόμεθα:

Θεόφιλε καί νεολαμπέστατε Θεῖε Ἰωάννη, πρέσβευε ὑπέρ τοῦ Ἀγιοφίλου Πατριάρχου ἡμῶν Θεοφίλου, ὑπέρ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί ὑπέρ τοῦ σύμπαντος κόσμου. ΑΜΗΝ».

Εἰς ταύτην ἀνταπήντησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

Δαυΐδ γάρ λέγει ὅτι «οὐκ ἐγκαταλείψεις τήν ψυχὴν μου εἰς ἄδου οὐδέ δώσεις τόν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. ἐγνώρισάς μοι ὁδοῦς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.» (Ψαλμ. 15, 10-11), κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων (2, 25-28).

Ὁσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα π. Κωνσταντῖνε,

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρός τῆς κανονικῆς κατατάξεως ἐν τῷ χορῷ τοῦ νέφους τῶν ἀγίων τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τοῦ ἐν ἀσκήσει λάμπαντος καί εὐωδιάσαντος Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου ἐν τοῖς σκηνώμασι τοῦ Χοζεβᾶ. Ἡ σημερινή ἐορτή τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, λαμπρύνεται ἔτι περισσότερο διὰ τοῦ χαρμοσύνου γεγονότος τῆς ἐν εὐχαριστιακῇ συνάξει ἀνακηρύξεως νέου πνευματικοῦ ἀστέρος ἐν τῇ ἁγιωνύμῳ Μονῇ τῶν Ἀγίων Γεωργίου καί Ἰωάννου τῶν Χοζεβιτῶν. Τούτου ἕνεκεν ἡ φωσφόρος ἐορτή αὕτη τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἶναι πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἀγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καί φωτισμοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας: «τῆς πνευματικῆς χαρᾶς καί εὐφροσύνης καί εὐωδίας ἤλθομεν μετὰ τῶν ἐκ περάτων τῆς γῆς εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἅς γευθῶμεν καί ἀπολαύσωμεν δοξολογοῦντες ἐν ταύτῃ καί εὐχαριστοῦντες τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν, τόν μή ἐγκαταλείποντα τάς ψυχὰς τῶν ὁσίων Αὐτοῦ ἰδεῖν διαφθοράν ὡς καί μετ’

ἀκριβείας μαρτυρεῖται καί καταγγέλλεται ὑπό τοῦ ἀφθάρτου σκηνώματος τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου. Ἡ Γεραῶ τῶν Ἀγιοταφίτῶν Πατέρων Ἀδελφότης χαίρεται καί καυχᾶται ἐν Κυρίῳ στοιχοῦσα εἰς τούς λόγους τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω», (Α΄ Κορ. 1, 31).

Προσέτι δέ καί εἰς τούς Παυλείους λόγους «καί γάρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, (εἴτε Ρουμᾶνοι), εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καί πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.», (Α΄ Κορ. 12, 13). Ἐκ τοῦ ἐνός τούτου πνεύματος, δηλονότι τοῦ Ἁγίου, καί τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐποτίσθησαν πάντες οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἢ καλύτερον εἰπεῖν πάντες οἱ γενόμενοι φίλοι τοῦ Χριστοῦ καί κοινωνοί τοῦ ἀπροσίτου φωτός τοῦ προσώπου Αὐτοῦ.

Δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα καί ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ἀειπαρθένου Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου Μαρίας σὺν ταῖς ἱκεσίαις τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων καί Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καί δὴ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου τῆς σημειώσεως τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ, Ἀμήν.

καί ἀραβιστί διὰ στόματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2016/01/31/18595>

Τῆς πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας ταύτης, ἡ ὁποία ἐτελέσθη διὰ τὴν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν καί ἐνεργοποίησιν τῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως, προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ὑσυχίου καί τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς Κύπρον Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αὐστρουγγαρίας κ. Ἀρσενίου παρεπιδημοῦντος ἐκ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιμοθέου, πρῶην Ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας εἰς Ἱεροσόλυμα, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, Πέλλης κ. Φιλουμένου Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Ἱρμπετ τῆς Ἰορδανίας, τοῦ Μητροπολίτου πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς θαβῶρ Ἀρχιμανδρίτου Ἰλαρίωνος, τοῦ ἡγουμένου τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχές τῆς Ἰορδανίας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοφόρου ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς Ντιμπίν καί πολλῶν ἄλλων Ἀγιοταφίτῶν Πατέρων καί πολλῶν Ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, τῶν ὁποίων ἠγεῖτο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος κ. Τιμόθεος, πρῶην Ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας εἰς Ἱεροσόλυμα, ψάλλοντος τοῦ π. Γεωργίου Χαρδαβέλλα, παρεπιδημοῦντος ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη καί τοῦ κ. Βασιλείου Κοΐνη ἐν συμμετοχῇ ἀθρόου ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί λαϊκῶν πιστῶν ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον ἐκ Ρουμανίας ἀλλὰ καί ἐξ ἄλλων χωρῶν, ὡς τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ρωσίας .

Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν ὁ Μακαριώτατος ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καί τῶν συλλειτουργησάντων Ἀρχιερέων κυκλοῦντων τὴν λάρνακα τοῦ Ὁσίου ἀνέγνωσε τό

κείμενον τῆς Ἀγιοκατατάξεως, ἐν ᾧ καί ἐκτίθενται λεπτομερῶς τὰ τοῦ βίου καί τῆς πολιτείας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://jerusalem-patriarchate.info/2016/01/31/32062>

Τό κείμενον τῆς Ἀγιοκατατάξεως ἠκολούθησε ἡ ἀνάγνωσις τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων τοῦ Ἁγίου μέ τό Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Ἠκολούθησεν ἡ Ἀπόλυσις καί ἡ ἀποτελείωσις τῆς ἀρξαμένης μεταδόσεως τῆς θ. Κοινωνίας καί ἡ διανομή τοῦ Ἀντιδώρου.

Ἐν τέλει ἠκολούθησεν ἡ δέησις μετά τῆς εἰκόνης τοῦ Ἁγίου καί ἡ παράθεσις εὐφροσύνου μοναστηριακῆς τραπέζης, εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας ἐψάλη ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Μακαριωτάτου, ἠκολούθησε ἡ ἄνοδος πρὸς τήν ἀψίδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἄνω διὰ τροχηλάτων ὀχημάτων καί ὀνηλασίας καί ὁδοιπορίας καί ἡ ἀναχώρησις τοῦ Μακαριωτάτου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν δοξολογίᾳ τοῦ Θεοῦ διὰ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ εἰς τήν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων.

Ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ Ἀρχιμανδρίτης π. Κωνσταντῖνος ἐπέδωσεν εἰς τήν ιστοσελίδα τοῦ Πατριαρχείου καί τήν κάτωθι λεπτομερῆ βιογραφίαν τοῦ Ἁγίου, συμπληροῦσαν τό κείμενον τῆς ἀγιοκατατάξεως αὐτοῦ, καί ἀναρτωμένη καί ἐκεῖ διὰ τούς ἐνδιαφερομένους νά ἀναγνώσουν ταύτην:

«Βιογραφία Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου

Ὁ κατά κόσμον Ἡλίας Ἰακώβ γεννήθηκε στό χωριό Χωροντίστεα, νομοῦ Μποντοσάνι τῆς Ρουμανίας τό ἔτος 1913 ἀπό τόν Μάξιμο καί τήν Αἰκατερίνη. Λόγω τοῦ ὅτι ἔμεινε ὀρφανός κι ἀπ' τούς δύο γονεῖς, τόν ἀνέθρεψε ἕως 11 ἐτῶν ἡ εὐλαβεστάτη γιαγιά του Μαρία, ἡ ὁποία ἐνστάλαξε στήν παιδική ψυχή τὰ θεῖα Διδάγματα. Μετά τήν κοίμησή της, πέρασε στήν κηδεμονία ἐνός Θείου καί ἔζησε σκληρά παιδικά χρόνια μέσα στήν περιφρόνηση καί τή στέρση, ἀλλά μέ τήν ἐλπίδα σταθερῶς προσανατολισμένη στόν Κύριο Ἰησοῦ, τόν Ὅποῖο μάλιστα εἶδε ὀφθαλμοφανῶς τό Πάσχα τοῦ 1927, ὅταν ἀπαρηγόρητος ἔκλαιγε στόν τάφο τῶν γονέων του. Ὁ Κύριος μέ γλυκεῖα φωνή τοῦ εἶπε:

«Μὴν κλαῖς παιδί μου καί μὴν στεναχωριέσαι, διότι νά, εἶμαι μαζί σου. Ὁ Χριστός Ἀνέστη!»

Φιλομαθής καί εὐφυής, μετά ἀπό ἐπταετεῖς σπουδές- σέ συνθήκες ἀπίστευτης ἔνδειας – τό 1932 πῆρε τό ἀπολυτήριο τοῦ Λυκείου μέ ἄριστα. Μεταξύ τῶν δύο ἐπιλογῶν: συνέχισις σπουδῶν στή Θεολογία, ἢ προσχώρησις στίς Μοναχικές τάξεις, ὁ ἱερός πόθος τοῦ Μοναχισμοῦ, κατόπιν θείας Προτροπῆς, ὑπερίσχυσε. Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ὁδήγησε τὰ βήματά του τό 1933 στή Μονή Νέαμτς, ὅπου καί ἐκάρη ρασοφόρος μοναχός τό 1936, Ἰωάννης μετονομασθεῖς. Φλογερή ἐπιθυμία νά προσκυνήσει τόν Πανάγιο καί Ζωοδόχο Τάφο, τόν ὁδήγησε τό ἴδιο ἔτος στήν Ἱερουσαλήμ, ὅπου μέ τήν εὐλογία τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ Δαμιανοῦ, κοινοβίασε ἐπὶ δεκαετίαν στή Λαύρα τοῦ Ἁγίου Σάββα. Πρότυπο Ὑποτακτικοῦ, ἐπεδόθη σέ Μοναχικούς ἀγῶνες καί κατόπιν εὐλογίας ἐγκαταβίωσε ἐπὶ ἐπταετίαν (1947-1952) στή Ρουμανική Σκήτη τοῦ Τιμίου Προδρόμου στόν Ἰορδάνη, κάτω ἀπό ἰδιαίτερα ἀντίξοες συνθήκες διαβιώσεως.

Τῆς μεταβάσεώς του στόν Ἰορδάνη, προηγήθηκε ἡ εἰς Διάκονον καί ἡ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία του, βάσει τοῦ σωζομένου στό Ἀρχεῖο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ χειροτονητηρίου του. Τήν χειροτονία του εἶχε εἰσηγηθεῖ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Βικτωρίνος, προῖσταμένος τῆς Ρουμανικῆς Ἀντιπροσωπίας στά Ἱεροσόλυμα πρὸς τόν

Πατριάρχη Ρουμανίας Νικόδημο. Ἐκεῖνος, μέ τήν σειρά του, ἔθεσε τό αἶτημα στόν Πατριάρχη Ἱεροσολύμων Τιμόθεο Α΄, ὁ ὁποῖος καί τό ἀπεδέχθη. Ἡ πρώτη ἐτελέσθη τήν 21^η Ἀπριλίου 1947 στόν Πανάγιο καί Ζωοδόχο τοῦ Κυρίου Τάφο ὑπό τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως κ. Παντελεήμονος καί ἡ δευτέρα τήν 28^η Ἀπριλίου 1947 ὑπό τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Φιλαδελφείας κ. Ἐπιφανίου.

Ἐκδιωχθεῖς ἐκ τῆς Ρουμανικῆς Σκήτews τοῦ Ἰορδάνου, ὡς φιλέρημος ἀηδών τό 1952 ἐγκαταστάθηκε μέ τόν συνασκητή τοῦ π. Ἰωαννίκιο (ἐπίσης Ρουμανικῆς καταγωγῆς) στή Λαύρα τοῦ Χοζεβᾶ ἐπὶ ἓνα ἔτος καί ἕξι μῆνες. Ἀκολουθῶς, ἐπιζητώντας τήν πλήρη μόνωση γιά νά ἐπιδοθεῖ σέ ἀκόμη ἀνώτερους πνευματικούς ἀγῶνες, μετέβη μόνος στήν ἀνήκουσα στό Χοζεβᾶ, Σκήτη τῆς Ἀγίας Ἀννης. Μόνον «Κύριος οἶδεν» τί βίωσε καί ποίων ἐμπειριῶν ἀξιώθηκε ὁ Ἅγιος ἐκεῖ, «μόνος μόνῳ θεῷ». Κάθε Κυριακή μετέβαινε στό Κοινόβιο γιά νά συμμετάσχει στήν θεία Λειτουργία καί νά λάβει τά ἀπολύτως ἀπαραίτητα τρόφιμα, τά ὁποῖα ἡ ἀγάπη τῶν Χοζεβιτῶν Πατέρων τοῦ προσέφερε. Ὁ ἴδιος ἔκρυπτε ἐπιμελῶς τούς ἀσκητικούς τοῦ ἀγῶνες, ἐπιλέγοντας τόν τρόπο ζωῆς τῶν παλαιῶν Ἀββάδων, τό «λάθρα βιώσας». Ὡς ἄριστος γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς, ἐντυφῆσας στά Πατερικά κείμενα, μετέφρασε ἱκανό ἀριθμό θεοπνεύστων ἔργων στά Ρουμανικά (γιά πρώτη φορά ἐξεδόθησαν τό 1968) καί μάλιστα τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Διαθέτοντας ἐξ ἄλλου ποιητικό τάλαντο, ἄφησε πλούσια ποιητική συλλογή, ἐξαιρετοῦ ὕψους νοημάτων, τό μεγαλύτερο τμῆμα τῶν ὁποίων ἔχει μεταφραστεῖ στά Ἑλληνικά.

Τήν 5^η Αὐγούστου 1960 ἐκοιμήθη σέ ἡλικία μόλις 47 ἐτῶν, λόγω τῆς κλονισμένης ὑγείας του. Ἡ κοίμησίς του, τήν ὁποία εἶχε προεῖπει, ὑπῆρξε ὀσιακή. Λίγα ἀκριβῶς λεπτά μετά τήν θεία Κοινωνία, ὅπως περιέγραψε αὐτόπτης μάρτυς, ὁ ἤδη μακαριστός π. Βασίλειος Βακράς. Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1979, κατόπιν θαυμαστῶν σημείων, τό Σκήνος του εὐρέθη ἄφθορο ὑπό τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Χοζεβᾶ, μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀμφιλοχίου. Τήν 28^η Ἰουλίου 1980, σεπτῇ Πατριαρχικῇ εὐλογίᾳ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ Βενεδίκτου, τό ἄφθορο Σκήνωμά του μετεφέρθη ἀπό τήν Σκήτη στήν Ἱερά Μονή, ὅπου καί φυλάσσεται σήμερα στό Καθολικό, ὡς θησαυρός πολύτιμος καί πηγὴ πλείστων θαυμάτων! Δόξα καί πλοῦτος τῶν Χοζεβιτῶν Πατέρων, τῶν Ἀγιοταφитῶν ἐν γένει, ἀλλά καί ὁλοκληροῦ τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας!

Τήν Κυριακή 18^η /31^η Ἰανουαρίου 2016, ἔλαβε χώρα ἡ ἑνταξίς του εἰς τό Ἀγιολόγιον, εἰς πανηγυρικὴν θείαν Λειτουργίαν, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Ἡ μνήμη τοῦ ἐορτάζεται τήν 28^η Ἰουλίου/10^η Αὐγούστου, ἡμέρα τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου Σκήνου του».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

<http://youtu.be/-RMd43v1h2Q>

<http://youtu.be/VIafgbJ2IeY>

<http://youtu.be/0o9R387LNvg>

